

{ אז נדברו }

פרשת ויחי תשפ"ה | גליון מס': 675 | לסדר: "האלקים הרועה אותי מעודי ועד היום הזה"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

גליון זה יוצא לזכות הנדיב הי"ו,

זכות גליון זה תעמוד לו

להצלחה וסייעתא דשמיא

בעניין 'משלח ידו' בימים אלו.

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

סליחה על השאלה: מה יותר עדיף להיות... חסיד או ליטאי...??

כבר שנים!!!! שנים שאני עוקב אחרי הדמות המסתורית הזו שמוכרת לנו מהגמ'... דמות שאף פעם לא הצלחתי לפענח אותה... תן ניחוש מי?? ריש גלותא!!! כן... יש כזה שטעלע בגמ'... יש דמות שנקראת ריש גלותא שמצד אחד בגמ' מתייחסים אליו מאוד ביראת כבוד... גדולי האמוראים טורחים בעיצומו של חג לעזוב את המשפחה ומכתתים את רגליהם ימים ולילות כדי לזכות להקביל את פני הריש גלותא... נוהגים בו בכל גינוני הכבוד האפשריים... ומוכרח להיות שזה אמיתי... כי מדובר באמוראים קדושים שלא היה חשודים על חנופה...

אבל מצד שני אפעס... לא ברור... הגמ' כל הזמן מדברת על העבדים הרשעים של ריש גלותא... והם לא מפסיקים להיות רשעים... יש סביבם יותר מידי הרבה סיפורים לא סימפטיים... הם תוקפניים... כשמישהו לא הולך לפי חוקי המקום הם מצערים אותו... גם אם מדובר ברב ששת... הם לא יתבלבלו... הם יחבשו אותו בתפיסה... (עד שהריש גלותא מתערב ומרגיע את הרוחות... עד התקרית הבאה) ויש את הסוגיה המפורסמת בשבת (נה), שעוסקת בחובת מחאה... וסביב מי הנושא?? כצפוי... סביב החצר של ריש גלותא שר' זירא מבקש מר' סימון: תוכיח אותם!!! ור' סימון עונה: חבל... אני יודע שהם לא יקבלו ממני... ור' זירא אומר לו: אע"פ כן אתה מחויב להוכיח...

אז מה קורה פה?? מי זה הריש גלותא המסתורי הזה... שמצד אחד לא ברור לנו מי הוא... ומאיך אנחנו כן רואים שגדולי האמוראים נוהגים בו כבוד אמיתי!! ומאיך יש לו עבדים רשעים... וזה נהפך לחלק בלתי נפרד מהנוף... מה זה הדבר הזה?? מה קורה פה??

אז תתפלא לשמוע שזו גמ' מפורשת בדף היומי בסנהדרין... ולא רק בדף היומי אלא גם בפרשת השבוע... יעקב אבינו מברך את יהודה ואומר: 'לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו!' דורשת הגמ': לא יסור שבט מיהודה - אלו ראשי גלויות שבבבל שרודים את העם במקל!!! ומחוקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל שמלמדים תורה ברבים... אני לא יודע אם שמת לב איזה פצצה טמונה כאן... כתוב כאן שהמלכות מסורה ליהודה... וגם!!! כשישראל ילכו בגלות... גם אז לא תסור המלכות מיהודה... רק מה כן יהיה?? סו"ס אנחנו בגלות... אז במה תבטא הגלות?? זה יתבטא שמלכות יהודה תתפצל לשני מסלולים!!! יהיה מסלול של ריש גלותא! ויהיה מסלול של נשיא שזה מסור לבני בניו של הלל! ומה ההבדל ביניהם??

אז אני מוכרח להקדים ולהודות שעד היום לא הכרתי את הגמ' הזו... וכשגיליתי אותה לראשונה והייתי בהלם איך שהגמ' מניחה את זה על השלחן בלי כפפות... ובכן: הגמ' אומרת שבגלות ההנהגה של כלל ישראל תתחלק לשני סוגים... תהיה הנהגה בבחינת ריש גלותא שמגיעה לידי ביטוי בזה שהציבור מוסר לו את שרביט ההנהגה ואת מלא הסמכות להיות המילה אחרונה והמחליט בכל מה שנוגע לכבוד שמים!!! ובהזדווגות מקבל את המעלה הנשגבת שיש לו את הסמכות לאכוף את מלכות ה' ואת רצונו יתברך בכח הזרוע... זה סוג אחד של הנהגה - לא יסור שבט מיהודה - זה ריש גלותא שיש לו סמכות לרדות את העם במקל... והנהגה הזו תתמקד בעיקר בחו"ל כיאה לגלות... ומאיך!!! תהיה הנהגה נוספת של מלכות יהודה שתגיע לידי ביטוי בהנהגת התורה!!! יהיו גדולי ישראל כמו הלל ותלמידיו שדווקא להם לא יהיו סמכויות... הם לא יקבלו את המנדט החוקתי לאכוף את רצון ה'... לא יהיה להם שרירים לאכוף את דיני התורה... (בגלל שהיא גופא... בגלל שהם מתגוררים בארץ ישראל בזמן הגלות... והרי בגלות יש אומה רשעה אחרת ששולטת... ולכן אתה לא יכול לנהל אוטונומיה נפרדת... ממילא מי שמתגורר בא"י בזמן הגלות אין לו אפשרות לאכוף את דיני התורה...) אבל מה כן יהיה להם?? יהיה להם גדלות בתורה!!! הם ילמדו תורה בישראל... והנשיא שבארץ ישראל היה גדול הדור בתורה ובעונוה ויראת חטא!! והוא ימשוך את לבות כל ישראל לאביהם שבשמים לא בצורה של מנהיגות ושלטון אלא בהרבצת תורה ורוממות...

עד כאן ברור?? אבל חכה... זה עדיין לא נגמר פה... הגמ' בסנהדרין ממשיכה ולפתע הגמ' מציפה שאלה מאוד מאוד רגישה!!! אולטרא רגישה... הגמ' שואלת: מי יותר נחשב??

האם הריש גלותא שבבבל שרודה במקל!!! או הנשיא שבארץ ישראל שמלמד תורה ברבים??

ו... ותשמע... זה... זה לא פשוט בכלל!!! התשובה מאוד מתפתלת ומורכבת... הגמ' דבר ראשון אומרת חד וחלק!!! שמהזוית של ההיררכיה וסמכויות לריש גלותא יש עליונות ויתרון מובהק על הנשיא שבארץ ישראל!! ויש לזה השלכות הלכתיות מובהקות שהנשיא שבא"י צריך אישור מהריש גלותא והריש גלותא לא צריך את ההסכמה של הנשיא... (דהיינו שאם ריש גלותא נתן אישור לאמורא לפסוק הלכות בחו"ל... זה תקף גם לארץ ישראל... ואילו אם הנשיא שבא"י נתן אישור לרבה בר חנה לפסוק הלכות בא"י... זה תקף רק בא"י... אבל בחו"ל זה לא תקף עד שיקבל אישור מריש גלותא) זה כתוב בגמ' בצורה חד משמעית!!!

אבל!!! תוך כדי דיבור... הגמ' מביאה את הצד השני של המטבע... והיא רבה בר רב הונא כי הוה מינצי בהדי דבי ריש גלותא אמר: לאו מינייכו נקיטנא רשותא, נקיטנא רשותא מאבא מרי ואבא מרי מרב, ורב מרבי חייא, ורבי חייא מרבי! -

כתוב כאן שרבה בר רב הונא עמד וחידיש דין מסוים... ואז כולם התנפלו עליו... רגע רגע... מאיפה אתה מביא את החידושים האלו? הרי בשלחן הטהור של ריש גלותא לא שמענו ולא ראינו וגם לא נהגו כן אצל אבותינו הקד'?? רבה בר רב הונא לא התבלבל וענה להם בתקיפות: רבותי... אני לא מחויב לריש גלותא!! לא מעניין אותי מה נוהגים אצל הריש גלותא... כי אני שואב את התורה שלי מהשלחן ערוך שאבא שלי קיבל מרב ורב מרבי חייא ור' חייא מרבי... בקיצור: אני מוכתב לנשיא של ארץ ישראל ולא של הריש גלותא...

ההמשך בעמוד 3-4 בגליון זה...

מחויב לתת כבוד לאדמו"ר החסידי?? כי... כי חבר שלך החסידי!!!! יש לו רבי שמכה על קדקודו ואוכף אותו על כבוד שמים... ועל זה מגיע לרבי כבוד מלכים!!!! ומכאן מגיע המושג ללכת לרבי לר"ה ולמועדים... זה מתחיל כבר אי שם מרב חסדא ורב הונא שהולכים בחג הסוכות לריש גלותא ומוכנים בשביל להפסיד סוכה מדין הולכי דרכים...

עד כאן הסברתי את היתרון של ריש גלותא על הנשיא...

אבל כעת יש גם את הצד השני של המטבע... מה שכבר הזכרתי מקודם שמשום מה לריש גלותא יש עבדים רשעים!!!! תחת המטריה והסמכות שלו יש כל מיני טיפוסים פחות סימפטיים ש'לא תמיד' עושים כבוד... ושים לב: רק לריש גלותא יש את הצרות האלו... לנשיא? !? אצל הנשיא כולם צדיקים... אצל הנשיא לא תראה רשע אחד... כולם אהובים ברוכים... השאלה היא למה?? פשוט מאוד: תעשה מתמטיקה אחד ועוד אחד:

ריש גלותא הוא מנהל מוסדות!! הוא אבי המערכת!! מערכת זה כמו קופת חולים... יש לך שם הכל... צומחים לך שם גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין... אז קהילה!! זה כמו מפלגה... צומחים לך שם צדיקים וקדושים... ובאותה מידה מתפתחים לך שם גם קוצים ודרדרים...

ואם תשים לב: זו הסיבה שהחסידי הרבה הרבה יותר עירניים וקנאים בנושא של פגעי הטכנולוגיה!! למה זה ככה?? למה באסיפת הצלה של ר' צבי מאיר היו 80% חסידיים?? (מעבר לסיבות הטבעיות של אידיש וכי?)

אתה יודע למה? כי העויבד ה' החסידי הכי מרומם מתפלל באותו בית מדרש הגדול יחד עם האיפוניסט הכי נמוך... שניהם נמצאים תחת אותה מטריה!! בישיבה החסידית הפנימית- הבן עליה הכי מופלג והבחור הכי פרוסט... שניהם באותו ספסל... הרבי שליט"א צריך להתמודד עם כולם!! ובין הייתר יש גם רשעים... בטח... יש לו חמשת אלפים בתי אב... ואי אפשר לסנן חצאי משפחות... הרבי לא יכול למיין לו את עובדי ה' עם פניצטה... ולזרוק את כל השאר מהחלון... הרבי צריך לשמור קשר עין גם עם אפסי ארץ ולהלך לפי רוחם ולדרוש מהם בגבול היכולת של כל אחד... וממילא יש גבול מסוים שבו הרבי נאלץ להעלים עין ולבלוע מחדלים שנעשים תחת עינו העצומה שלמייעשה פקוזה ועוקבת בדריכות (כ... בדיוק כמו אהרן הכהן שנאלץ לבלוע כל מיני עגלי זהב שנעשים במשמרת שלו... ובימים הנוראים הוא יצטרך להיכנס בפרו של אהרן ולקחת אחריות על המחדלים של כלל ישראל) אז הסיבה שלריש גלותא יש תמיד עבדים רשעים!!!! זה לא איזה מחדל מפתיע ש... שמה זה צריך להיות... מה זה העבדים הרשעים האלו??

לא!!! זו תופעה מובנית!! ברגע שהריש גלותא הוא בעל הבית... אז תחת הקורת גג שלו בהכרח מתפתחים גם שולים שלא תמיד ניתן למנוע

זה ביזיון כבוד הבריות!!! ולא סתם אלא של רבים!! וכבוד הבריות זה ערך קדוש לכשעצמו... לפעמים ה' תובע כבוד הבריות יותר מכל התורה כולה... (כמובן שכל הנוסחה הזו תקפה בשלב הבסיסי ביותר שאין לך שום מידע על האישינות... אבל ברגע שיש לך קצת מידע ואתה כבר שומע רלוונטיות... וידידי הליטאי... שישאר בינינו... נער הייתי גם נשארתי... והציבור לא מפגר... ב-90 אחוז מהמקרים אדמו"ר ש'נשארו לו חסידים' זה אומר שיש לו גם מה למכור... ציבור שלם לא מפגר... בטח לא יותר ממך...)

אז זהו!!! שהנוסחה הזו היא נכונה חלקית... אבל לא מספקת...

זה נכון שגם ליטאי מחויב לכבד אדמו"ר ממקום של כבוד הבריות...

אבל כעת!!! כשגיליתי לפתע את הגמ' בסנהדרין כאן מצאתי את ההגדרה הקולעת והמדויקת... אדמו"ר זה ריש גלותא!!!

לריש גלותא יש מעלה אחת מאוד מאוד גדולה!!! שרודה את העם במקל! רבי הוא סמכות עליונה!! הוא הביג בוס!! הוא מכתוב את הדרישות הרוחניות ויש לו מילה!!! הוא יכול לאכוף את הציבור שלו על רצון ה'... וידידי הליטאי... קח כסא... בנקודה הזו אדמו"ר נמצא ביתרון מובהק על פני הת"ח הגדול ביותר!! זה לא אני... זו גמרא מפורשת... אם אדמו"ר פלוני יכול לתפוס את החסיד באזניים ולהגיד לו: אדוני!!! אתה זורק את הסמארטפון... אחרת אני מגלגל אותך מכל המדרגות ואתה מנושל מכל המוסדות שלי... וזה קורה!!!! ברגע יש לאדמו"ר סמכות שכזו... אז בפרט הזה הוא בנקודת יתרון יותר מההלל הזקן של דורנו... כל עוד להלל הזקן אין סמכות רוחנית לרדות במקל ולאדמו"ר יש... אז האדמו"ר הוא ריש גלותא!! ולא צריך להגיע להבדלים העדינים והרגישים בין חסידים לליטאים... גם בתוך החסידים והליטאים גם יחד... אם יש לך את הגז"צ ר' אלימלך בירדמן שרבים השיב מעוון והוא מחזק רבבות אלפי ישראל... ותעמיד אותו מול אדמו"ר של חסידות קטנה וצנועה... ומגיע החסיד ושואל אותי: למי כדאי יותר להגיש קוויטעל?? במושלך ראשון בודאי לר' אלימלך... אבל אם ר' אלימלך הוא רק משפיע ומחזק יהודים ותכל'ס אין לו סמכות רשמית לעשות סנקציות רוחניות עליך... אז בפרט הזה הרבי שליט"א הוא מייצג את מלכות בית דוד יותר מר' אלימלך... ובייחס אליך הוא מאן דאמר מול הרבש"ע יותר מכל עיר וקדיש אחר...

כ"ל אצל הליטאים... יושב לו רב של קהילה ליטאית... ואף אחד לא חושב שהוא מתחרה עם גדול הדור בבני ברק, אבל בשורה תחתונה... אם כאן בשכונה!! לרב הקהילה יש סמכויות שונות שהוא מילה אחרונה והוא יכול לדפוק על השלחן ולהכריח אנשים סוררים לזוז ימינה... בפרט הזה בייחס לקהילה שלו הוא נחשב יותר מגדול הדור...

כן... זה מה שכתוב בגמ' להדיא!!! סוף סוף עיקרה של מלכות בית דוד זה מלכות וממשלה בכבוד שמים!!! (זה עניין טכני כמו כשרות... כמו שבכשרות... כולנו מבינים שכשרות לא תלויה ביראת שמים של רבני הכשרות אלא זה תלוי בשרירים שהם יכולים לעשות מול המפעל... אז על אותו משקל...) וזו התשובה לידידי הליטאי... למה אתה

(המשך-) מה עדיף להיות... חסיד או ליטאי?

(המשך מעמוד 1) ואז הגמ' שואלת: ננו... זה סתירה?? הרי מקודם אמרנו שהריש גלותא הוא המילה האחרונה... והנה כאן רבה בר רב הונא מתנער מדעת הריש גלותא... והוא אומר שהוא מחויב רק לנשיא??

עונה הגמ': פשוט מאוד: בכל מה ששייך לתורה!!! להעקת השמועה... כאן בני בניו של הלל הם מעתיקי השמועה... הם מחזיקי התורה... אבל בייחס לסמכות והנהגה ומלכות שמים (וגם בייחס ליחוס) הרי הריש גלותא הוא המילה אחרונה במלכות שמים... ורבי הק' בעצמו מתבטא: אם יבא לכאן ריש גלותא מבבל אני אצטרך לפנות לו את מקומי...)

ומעתה: זה לא סוד שבדורות האחרונים ההנהגה של כלל ישראל מתחלקת בחלוקה מאוד בולטת וברורה לשני סוגים ומסלולים...

יש את הנהגה החסידית... ויש את הנהגה הליטאית... (ומיותר לציין שלמייעשה אין זה שום קשר לא לתורת החסידות ולא כל קשר לשיטת המתנגדים... החלוקה הזו היא מקרית לחלוטין... יש לה אולי הסברים... אבל זה לא קשור בכלל לייחוס מתנגדים וחסידים) ההנהגה החסידית בנויה על דמות מסוימת שעוד לפני שהוא נולד היה ברור לכולם מי ברבות הימים הולך להיות האדמו"ר שליט"א והריש גלותא של הקהילה קודש שלנו!!! ואני מוכרח לידע אותך ידידי החסיד... אין לך מושג עד כמה שהראש הליטאי מסתבך עם זה... כבר לא פעם שברתי פה את השיניים להסביר את זה ואני עדיין לא מצליח לבלוע את זה... (כנראה צריך להיולד חסיד)... וכבר כתבתי כאן פעם שליטאי אחד שאל אותי בכנות: מאיזה דין צריך לכבד רבי חסיד?? מילא רב ליטאי... מיניה וביה מוכרח שהוא תלמיד חכם ובר אוריין... כי אחרת לא היו סופרים אותו... (אגב: זה תקף רק בייחס למי שלא קיבל שטעלע בירושל... אבל כשמדובר ברבי... שאף חסיד לא מכחיש את הנתון העובדתי שאד"ש נבחר לרבי רק ואך ורק בגלל שהוא הבן של אביו... ונניח שאין לי שום מידע נוסף ערכי על אותו אדמו"ר... אז בתור מה אני אמור לכבד אותו?? איזה ערך יהודי תורני הוא מייצג שאני מחויב אליו?

(ידידי החסיד... אני מקווה שאתה מבין לבד שאני לא מדבר על הרבי שלך... אני מדבר רק על הרבי השני...) בא נשאל ככה: ליטאי שאין לו שמץ של מידע על אדמו"ר מסוים... והוא דיבר עליו כאילו הוא חבר שלו... (לא בגנותו... גנות אסור לדבר על אף אחד...) על מה הוא יענש בשמים?? שהוא דיבר סרה ב... במי?? במישהו שאבא שלו היה צדיק? איפה כתוב שמחויבים לנהוג כבוד והכנעה במי שאבא שלו היה עיר וקדיש??

אז לפני כמה שנים עניתי תשובה חלקית... טענתי שזה כמו הכבוד של הכהן הגדול!! שהכה"ג הוא דמות שמייצגת את כלל ישראל ומחמת היצוג שלו אתה מחויב לגדלו... והוא הדין כאן: ברגע שיש ציבור גדול של יראים ושלמיים שנכנעים לדמות מסוימת ורואים אותו כמנהיג שלהם... אז להמעיט בכבודו,

למודרניים הליטאים לעשות מה שבה להם... ואף ליטאי לא מסוגל להבין איך מסתובב אייפוניסט חסיד בתוך מערכת ולא זרקו אותו מהמוסד'ת...

ומעתה: הליטאי אמור לקנאות בחסיד שיש לו מישהו שלוקח על הגב שלו את העול ואת כל המחדלים שנעשים תחת עינו הפקוחה (-שנראית כאילו עצומה...) והחסיד אמור לקנא בליטאי שיש לו את האפשרות לשמוע אמת צרופה ותובענית מבני בניו של הלל... אין פה הכרעה... אין פה שאלה מה יותר טוב ומה פחות... מה שבטוח: יש פה הסתרת פנים!!!! עצם זה שמלכות יהודה נאלצת להתפצל להנהגה מצד אחד ותורה מצד שני... **לזה קוראים גלות...** מה הפלא שכל החסידויות קרויות על שם ערים גלותיות מאירופה... וגם הרשכה'ג משום מה הוא רבן של כל בני הגולה... כי המצב האידיאלי שאליהו אנו חותרים ועליו אנחנו לומדים כעת בסנהדרין זה שיוסם יבא ויקום מלך מזרע בית דוד... והוא יאמר אמת צרופה כמות שהיא וגם יאכוף אותה עד הסוף!!!! זה לא שהרבי ניהג... ואילו ר' צבי מאיר שליט"א יגיד את האמת... אלא הרבי יגיד את האמת כמות שהיא וגם יאכוף אותה בפועל!!! לרבי הזה יקראו משיח...

וכל עוד שהרבי הוא עדיין לא משיח... אל תצפה ממנו ואל תתלונן על המערכת שלא מגמרת ולא סוגרת את כל הפניות... כי אם קיימת כזו מערכת... אז ברוך הבא מלך המשיח... כל עוד שגדול הדור הליטאי הוא לא משיח... אל תצפה ממנו שיפתור את כל המחדלים וכל הבעיות... אל תתלונן עליו שבשתיקה וההתעלמות שלו הוא מגבה... כי ממה נפשך... אם זה באמת בסמכות שלו... אז דווקא בתוך התחום שלו הוא נאלץ לבלוע הכי הרבה צפרדעים ולשתוק... ואם זה לא בסמכות שלו... אז לא יעזור לך שהוא יזעק ויתריע... הוא יכול להגיד עד מחר את האמת ומה נכון זה לא מחייב את אף אחד... כך שהזעקה המוכרת הזו ש-למה הרבנים שותקים ולא מדברים ולא מטפלים בבעיות?? היא לא מתחילה!!

אם אתה רוצה לזעוק... תלך לעצרת התפילה של 'בקשת הגאולה' ותתפלל את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך...

ועל אז לא נותר לנו אלא לשמור קשר עין עם שתי ההנהגות שאת שתיהן אנחנו מוכרחים!!! ולשתיהן אנו מצפים...

שזה שבפגעי טכנולוגיה יש בעיות שהועדה הפנימית של החצר מאשרת אותה... וזה לא אומר שזה בסדר!!! אלא בגלל שהריש גלותא לא יכול כל דבר לאסור!!! ולכן אני פה- ר' צבי מאיר עומד מחוץ למערכת ואני משמש פה למרן הרב וואזנר זיע"א שהוא בגדר הנשיא שבא"י שהניח את האמת הצרופה על השלחן כמות שהיא!!! אבל הבן עליה הליטאי המרום... הוא מצידו מגיע מזוית הפוכה לגמרי... כשהוא שומע על מחדלים שנעשים מתוככי קהילה זה כביכול נעשה בגיבוי של שתיקה רועמת מתוך הקהילה... הוא כולו נזעק... אין המערכת נותנת לזה דבר לקרות?? בקיצור: לוכחינהו מר להני דבי ריש גלותא... ומה התשובה?? בטח!!! ידידי הליטאי... אתה מצידך משוחרר... כי אתה רגיל לשמוע רבנים שלא בוררים את המילים... הם מטיחים את האמת הטהורה כמות שהיא ללא כחל ושרק ולא נושאים פנים לאף אחד ותובעים את השלימות הרוחנית הכי גבוהה... בטח!!! רב שאף אחד לא מחויב אליו יש לו רשות להגיד אמת מסולתת!! אפילו אז נדברו... יכול להגיד אמת כמות שהיא... למה? כי מישהו מחויב לי?? אני צריך לחשבן מיששה?? כן!!! זה היתרון שיש בבית המדרש של הנשיא... זה היתרון של הבן עליה הליטאי או האברך החסידי שמסתופף אצל משפיעים... שם אתה יכול לשמוע אמת ללא סינונים!! ומאידך שם אתה גם יכול לפגוש את השכבה הכי גבוהה והכי מסוננת... כי ר' דוב לנדא הוא לא רבי... הוא מבני בניו של הלל... הוא מלמד תורה לרבים...

יש פה שני צדדים!!! לכל צד יש את היתרון המובהק שלו ואת המחיר היקר שהוא משלם על זה... החסיד זוכה להיות תחת ממשלת היידישקייט של הריש גלותא ובזכות זה הוא פחות מפחד בר"ה ובצדק... כי הוא ממליך את ה' בפועל בעצם האמירה שלו שהוא נכנע למרות ואכיפה של מלכות שמים... והמחיר הוא... שבעיצומו של ר"ה הוא נאלץ לפגוש את כל העסקת חבילה... מה שנקרא "אנחנו מוכנים להתפלל גם עם העבריינים הוא נאלץ שהילדים שלו יתחנכו יחד עם משפחות פחות מתאימות לרמה הרוחנית שלנו... אבל מה אפשר לעשות... הוא נאלץ להסביר לילד שלו שבציבור גדול יש כל מיני שכבות (מקסימום הוא מסביר לילד שפרטים נוספים נקבל ר' צבי מאיר באסיפת הצלה) אבל הליטאי?? לליטאי אין בעיות כאלו! לליטאי יש שטח נקי הרמטי!!! יש לו מספיק מבחר... וכשהגיע ר"ה הוא בחר לעצמו עם פינצטה את המקום תפילה הכי מרומם... השוליים נשאר לפטפט עם האיפוניסטים בכל נדרי והוא הפליג לו הלאה לבני תורה המרוממים... **אבל!!! כאן מגיע המחיר!!!** כשאותו בן עליה ליטאי יעמוד עם המחזור ויגיד הההמלך... יהיה שם פלצות אמיתית... כי זה יום הדין וצריך להמליך את ה'... ואני ממליך אותו לבד!! אין לי עורך דין ואין לי יפוי כח... אין פה אף דמות שאני יכול להצביע עליו ולהגיד: רבש"ע... אני מקבל ממנו הוראות... לא!! אף אחד לא מחליט עלי... הליטאי סוגר שידוך לבד... מתעלה לבד... כל עילוי אינו אלא מעצמו... וגם עושה את כל העבירות לבד... ואם הגיע ר"ה וצריך להגיש חשבונות אז הוא לבד שם! ותחשוב שיש פה מאתים אברכים בני עליה שכולם עומדים במעלות בני מרון!! אחד אחד!! לבד מול בורא עולם... זה באמת חרדת אלוקים...

אף חסיד לא מסוגל להבין מה זה לעמוד בר"ה לבד מול בורא עולם!!! ואף ליטאי לא מסוגל להבין איך חסיד מסוגל להיות מוכתב מדרג גבוה שאוכף אותו על כבוד שמים... אף חסיד לא מסוגל להבין איך נותנים

אבל הנשיא שבארץ ישראל?? אצלו אין רשעים!!
אצלו כולם צדיקים!! בטח... הנשיא הוא לא מנהיג קהילה... הוא בסה"כ מוסר שטיקל תורה בנסכא דר' אבא ומי שמעוניין מגיע ומי שלא זייגזונט... אתה מוזמן להיכנס לבית מדרש של מרן ר' דוב לנדא שליט"א... תפתח אהלי שבת, אהלי זרעים, אהלי טהרות, אהלי העמוד... תדפדף שם הלך וחזור... תנסה לחפש שם רשעים שמציצים לך בין השורות... אין!!! אין לרשעים מה לעשות בבית מדרש של הלל הזקן... אין להם מה לחפש אצלו... (מילא בבית המרחץ... שם כן נצפו שני אנשים שהמרו זה את זה מי שיקניט את הלל יטול 400 זוז... אבל בביהמ"ד של שמעיה ואבטליון שלא רק שלא משלמים לך אלא אתה צריך לשלם בשביל להיכנס... תראה לי רשע שמוכן לשלם כסף בשביל לשמוע שיעור תורה...)

לצערנו הרב גם אצל הליטאים יש ג' ספרים נפתחים... יש גם רשעים... אבל הבן עליה והרשע לא נפגשים!!! אצל הליטאים אתה לא מחויב לכל העסקת חבילה... אצל הליטאי תהיה ישיבה מצוינת שלשם יתקזז כל הבני עליה... ותהיה ישיבה בינונית ומטה שזה יהיה השטיבלאך של האיפוניסטים... אגב: במאמרו המוסגר: בתור אחד שמדבר על פגעי הטכנולוגיה... תשמע משפט: אם ניקח חסיד תולדות אהרן דובר אידיש ממאה שערים... ונעמיד אותו מול אברך בן עליה ליטאי מעפולה או אופקים... לפעמים אני נדהם לגלות שהתולדות אהרן ממאה שערים מבין הרבה יותר מה הכצעקתה של האינטרנט מאשר האברך הליטאי... (יש אברכים ליטאים שעדיין לא מבינים מה עושים עסק... ולא תראה את זה אצל חסידים) ולמה?? כי האברך הליטאי... לא משנה איפה שהוא גר... אם הוא בן עליה מרומם אז הוא בוחר לעצמו את הקבוצת מועדון שלו... והוא מצא לעצמו בשבת את המנין הכבד של 7.30 שמספיק ק"ש מג"א... וכל האיפוניסטים מתפללים ב-8.45... הוא לא יפגוש אותם!! אבל אצל הרבי שליט"א... כככולם ביחד יתפללו בשעה 9.00 בבוקר... גם אלה שקמו פארטוקס ב-3.00 וגמרו ספר תהילים... וגם אלה שב-10.00 עדיין לא התעוררו... כולם יתפללו תחת קורת גג אחת... כולם מחויבים ומוכתבים לסמכות של רבי אחד. וממילא גם כולם מתמודדים עם השוליים שהשוליים האלו יהיו חלק בלתי נפרד מהקהילה!! ואתה לא תוכל להתנער מהם, כי את המירב והמיטב שהיה אפשר להוציא מהם, הרבי כבר מוציא מהם... והשאר... לא נותר לנו אלא להתמודד ולחיות איתם...

אז עכ"פ אם הזכרתי מקודם את המעלה לחיות תחת ההנהגה של ריש גלותא שהוא אוכף את רצון ה' בזזה יש לו מעלה עוד יותר מגדול בתורה!!! אבל כעת הצגתי את המחיר!!!! יש כאן אליה וקוץ בה... דווקא בגלל שריש גלותא בעל הסמכות לאכופף את רצון ה'... הסמכות שלו בשלב מסוים מוגבלת!! היא נעצרת בגבול היכולת של הציבור... ולכן הרבי שליט"א לפעמים נאלץ לכבוש נבואתו... יתכן שישנם כל מיני דברים שהרבי חושב שאפשר להיות יותר או צריך אחרת או להוקיע הנהגה מסוימת ולא תמיד ריש גלותא יכול להגיד את האמת ללא כחל ושרק!!! זה מחיר לא פשוט... מי שחי בקהילה מוכרח לבלוע את השוליים... כן... יהיו כל מיני עסקנים שכולם יודעים מה כולם חושבים עליהם... ולזה קוראים עבדי דריש גלותא!! ריש גלותא נאלץ לקחת אחריות גם על השוליים... וזו בדיוק הטענה הקבועה שמשמיע הגה"צ ר' צבי מאיר שליט"א... יידן יידן... תדעו לכם

אל תרגו סביב הדרך... תתרכזו בדרך!!!

בשבת שעברה התחדש לי וורט, כנראה שהוא לא לאמיתיה של תורה אבל הוא לא נפיק מכלל וורט... ובכן: יוסף מצווה את אחיו: **אל תרגו בדרך!!!** חשבתי לומר: הרי לאחר שיוסף נמכר למצרים התחילה 'ועדת חקירה' מי איש ואחראי במכירת יוסף... ואז יהודה הורד מגדולתו... ובשלב מסוים ראובן מפנה אצבע אשימה 'הלא אמרתי לכם אל תחטאו בילד...' והאחים מודים אשמים אנהנו וכו'... בקיצור: מחפשים מי אשם במחדל...

והנה לפתע!!! בבת אחת מהפך 180 מעלות ומתברר שהכל היה לטובה!!! ועתה אל תעצבו כי מכתבת אותי כי למחיה שלחנו אלוקים... וישלחני אלוקים לפניכם להחיות לכם לפליטה...

וכעת כשהאחים אמורים לחזור הביתה עם המהפכה הזו... יוסף התחיל לחשוש **שכעת עלול להתפתח ויכוח הפוך!!!** כמו שידוך שנסגר ואז מתחילים להתווכח מי הראשון שהציע ומגיע לו הקרדיט... הרי כעת שהתברר שהכל היה לטובה... אז גם הויכוח יתהפך... כל אחד ינסה לקחת את הקרדיט **השלי** לעצמו... אני הייתי הראשון שדברתי לשה"ר וגרמתי למכירה... אני הייתי הראשון שעודדתי למכור... ואומר להם יוסף: אל תרגו **בדרך!!!** אל תתווכחו **סביב** הדרך אך זה התגלגל ולאן הדרך הזו הובילה... אל תהיו עסוקים בסוף התהליך לא בחלק השליילי ולא בחלק החיובי... מקודם אמרתי לכם שאל תעצבו ואל יחר בעיניכם... שלא תקחו קרדיט מהזוית של **רגשות אשמה**. אבל כעת אני מוסיף שגם אל תקחו קרדיט מהזוית החיובית! אל תנסו לסנף לעצמכם את ה'זכות' של המכירה... ולמה לא?? כי אנחנו צריכים להיות ממוקדים **בדרך!!!**

מה' מצעדי גבר כוננו **והדרנו** יחפצו!!!

בסופו של דבר אלוקינו בשמים כל אשר חפץ עשה... אם נגזר שלעבד נמכר יוסף זה היה קורה בכל מצב... אם לא על ידכם... אז מישהו אחר היה נבחר לגלגל את זה... כמו כן: אם נגזר שיהיה שבר במצרים... זה היה קורה בכל מצב... אם לא על ידי... אז היה מגיע שליח אחר משמים... כי כל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובארץ... נו... אם ככה... אז מה בכל זאת המשבצת שלנו?? **אנחנו צריכים להתמקד בדרך!!!**

אני צריך להתמקד מה מוטל עלי כאן ועכשיו!!!
אם כעת... כמשבצת שאני נמצא בה... אם הדבר הנכון הוא לא למכור את יוסף... אז גם אם בסוף יצא מזה שארית בארץ ולהחיות עם רב... לי היה אסור לעשות את זה!!! נקודה!

ואם עשיתי מה שנכון לעשות ברגע זה... ותכל'ס... יצא מזה רק כשלוש אחר גדול... אני לא אתחרט כי אם עשיתי מה שנכון אז זה מה שנוגע אלי... כשהתחילו החיסונים של הקורונה מיישהו התקשר אלי והזהיר אותי באלף אזהרות שזו סכנת חיים וכמו שהרב וויאסמנדל הזהיר אנשים שלא יעלו לרכבות המונות ומי שטען שהרב שלו הורה לו לעלות ועלה לרכבת כולנו יודעים מה עלה בסופו... **אמרתי לו: ברגעני לעצבן אותך בהתפתחויות!!!** שבין מי שעלה לרכבת ונכחד ובין מי שלא עלה וניצל... שניהם כבר ממוזמן לא פה!!! שניהם כבר בעולם האמת יותר שנים ממה שהם חיו... ושם בשמים בכלל לא מעניין מי מת קודם ואיפה... הדבר היחיד שמעניין שם זה דין וחשבון של כל אחד וה'בכל דרכיך דעה'ו' שלו האם נהג נכון ע"פ רצון ה' או לא?

אתה טוען לי שמי שישמע בקול רבותיו ויתחסן ימות ורק אתה תשאיר בחיים... נניח שכן... אבל גם אתה תגיע לשמים ותספיק להיות שם הרבה יותר שנים ממה שהיית חי ואת השכר ועונש שלך אתה תקבל לפי מה שהיה נכון לנהוג ולא לפי מה שבדין מלבד! אל תרגו סביב הדרך! תהיו מרוכזים בדרך עצמכם!!!

טעימה מנזקי החורף היותר מצויים בשדה...

כפר חנניה עדיין בהלם קרב... אנחנו עדיין באמצע לאמוד את הנזקים... בשבוע שעבר היה פה שבוע גשום וסוער... היו גשמי רצון וברכה... אבל גם רוחות ערות וחזקות במיוחד!!! ולכל חורף יש את התופעות לוואי שלו... וכשקצת התמעט הגשם בהדרגה והשמש יצאה... הלך חצקל למטע זיתים שלו כדי לסיים סופית את מלאכת המסיקה... סו"ס נשאר כמה עצי זית אפילים שאחרו לצמח... הוא מגיע ומחפש את העץ השביעי מהשורה הששית... ו... ואיפה?? איפה הוא?? אולי התבלבלתי... התבלבלתי בשורות... הוא בודק שוב ושוב ולא מוצא... אחרי כמה שעות של חיפוש... ומה מתברר?? ש... ש... מזל טוב ליענקלה!!! מזל טוב על העץ החדש... חן חן... בקיצור: ליענקלה יש שדה סמוכה שגובלת עם המטע זיתים של חצקל... כן... השדה הזו הייתה שייכת פעם לר' קלמן הגביר... וחצקל כבר הבהיר לא פעם ולא פעמיים לר' קלמן שאם אתה מתכנן למכור אותה... אז תדע לך שאני בר מצרא!!! ואני קודם לכולם... (גם את תמכור למישהו אחר, היות ויש דין בר מצוה אז בלומד'ס זה נחשב כאילו הוא השליח שלי לקנות סמך, ואני אשלם לו את המחיר שהוא שילם ואקח לעצמי) אבל ר' קלמן הפתיע והוא נתן את השדה במתנה ליענקלה... במתנה אין דין בר מצרא... (כי מילא במכירה, אם אתה כבר בלאו הכי מוכר, למה אתה מוכר לו כשאתה יכול למכור ליי? אבל כשהוא נותן במתנה... אני לא יכול לבא לטעון למה אתה אוהב דווקא אותו ונותן לו ולא לי...) עכ"פ השדה הסמוכה שייכת ליענקלה... הוא מגדל שם קישואים ודלועין... והבוקר גם יענקלה יצא לסיור בגינה שלו... ובדיק כמו ש-לי נעלם עץ זית מהמטע שלי... ככה הוא גילה עץ זית חדש בשדה שלו... מה מתברר?? שהרוח והזרימה החזקה של המים מההר... עקרה!!! עקרה זית עם האדמה שמתחתיו וסחפה אותו לשדה של יענקלה... הופה!!! סיפור מוזר... נו... מה עושים עכשיו??

האמת היא שאני ברגע הראשון רציתי לבא כמו בן אדם מרובע... להיכנס לשדה של יענקלה ולעקור את העץ שלי בחזרה ולהחזיר אותו לשדה שלי איפה שהוא עד עכשיו... אבל לא... היות ואסור לעקור עץ מאכל משום שיש ארץ ישראל... אז אין מה לעשות!!! אני מנוע מלעקור את העץ שלי... ואילו יענקלה שהעץ נפל ברשותו זכה מן ההפקר... כנראה שהוא התפלל טוב ברה"ח... וה' זיכה אותו לזכות 'מזוטו של ים' בעץ זית משובח שאמנם העץ עצמו היה שייך לי אבל שמעכשיו הוא יונק מהאדמה שלו ולכן למייעשה זה שייך לו...

אבל רגע!!! עם כל התסכול והעגמת נפש... סו"ס היה פה גם חיוך משמים והשגחה פרטית מיוחדת... מה שקרה זה שבדרך כלל כשיש שטפון וקורה ועץ נעקר ממקומו... העגמת נפש הכי גדולה זה שברגע שהעץ נעקר לגמרי מהאדמה... כעת שוב להתחיל מחדש כל ה' שנות ערלה... גם אם העץ היה נשאר בשדה שלי... הרי שלוש שנים הייתי מוכרש ממנו!!! ולא סתם אלא באיסורי הנאה... (רק תנסה לדמיין איך נראה מטע זיתים גדול שבלב המטע פתאום יש עץ זית בודד של ערלה... זה כבר ראש בפני עצמו... דבר ראשון אתה צריך להקיף את העץ הבודד הזה בהרסית לסימן היכר כדי שהעניים לא יטלו מסנו בטעות לקט ויכשלו באיסור ערלה... אבל זה עוד הסיפור הקטן... כי הסיפור היותר מורכב זה שאל תשכח שלא מדובר פה באיזה נטיעה צעירה... זה עץ בשיא פריחתו... הוא מניב פירות כמו שאר העצים... וכשאתה מוסק את הזיתים שסביבו אתה כל הזמן על גחלים... אתה מוכרח לוודא שמכל גרגירי הזית לא התערבב לך אפילו גרגיר אחד של העץ הערלה... כי הוא בטל רק במאתיים!!! הרי לך סאת התלאה של מי שנעקר לו עץ מאכל מהאדמה...) אז זהו!!! שהפעם 'נס גדול היה פה' דווקא מרוב הזרם החזק של השטפון הרי כשהזרם עקר את עץ הזית הוא עקר יחד איתו את השורש עם גוש אדמה ענק של השורש!!! (נפער שם כמו מכתש במקום הקודם של האילן...) וברגע שהעץ נעקר יחד עם גוש אדמה מספיק (שהוא יכול להיות ניוון מהאדמה הזו גם כשהוא תלוש) הרי בייחס לערלה הוא נחשב עדיין מחובר... ומסילא לכה"פ יענקלה הרויח שהוא לא צריך כעת למנות ג' שנות ערלה מחדש... עד כאן נס גדול היה **שם!!!** שם - בשדה של יענקלה... אבל לא!!! זה לא נגמר בזה... אז זהו!!! שמתברר שהנס שקרה עם הערלה **משחק גם לטובתי**... הנס הגדול היה לא רק **שם**... אלא גם **פה!!!** כי תבין יענקלה... נכון שאני מנוע מלעקור את העץ שלי ולכן זכית מההפקר... אבל יענקלה... מה עם ג' שנות ערלה?? איזה היתר יש לך כבר עכשיו לאכול מהזיתים?? נו... באמת אף?? כי... כי כשהעץ שלי נסחף לשדה שלך... הוא הגיע יחד עם גוש אדמה מכובד מהשדה **שלי**... שבזכותו!!! ורק בזכות הרגב אדמה **שלי** אתה חסכת לך שלוש שנים של איסור ערלה... הופה!!! בזה יש לי זכות!!! בזה אני שותף גמור שלך!! הרגב האדמה שלי זיכה אותך בג' שנים של אכילת פירות... מגיע לי 50% מהפירות נכון לג' שנים האלו (בסוף ג' שנים אני אסיים את השותפות ואפרד מעץ זית והוא יעבור לגמרי לרשותך... כי ברגע שנגמרו שנות ערלה, אתה כבר יכול לאכול לגמרי בזכות האדמה שלך בלי להיעזר ברגב אדמה שלי... אבל בג' שנים אתה אוכל הודות לאדמה שלי... הבנת את החשבון??)

זה סיפור אחד שהתרחש בסערה האחרונה... אבל זה לא נגמר בזה... היות והשדה שלי נמצאת על צלע של הר!!! זה משרת אותי נאמנה... כי זה איפשר לי לחצוב בצלע ההר ולבנות שם מערה קמורה שתשמשי לי כבית הבד צמוד למטע זיתים!!! (באופן כללי בית הבד זה משהו שבריא לו להיות בקומת קרקע משקולים הנדסאים!!! כי בית הבד מצריך פעולות אגרסיביות של לחץ ונכוד וכבישה ולכן תמיד מצמידים בית הבד או לסלע הר או ליציבת טון של חומת עיר...) ואכן חצבתי בהר ובניתי מערה יפהפיה בקוטר של כמה עשרות מטרים מ"ר... אבל מה אתה חושב... אני לא בן יחיד!!! מעל החציבה שלי יש את השדה קטניות של עזריהו... כלומר: כשאני נכנס לבית הבד... מעל הראש שלי יש שדה קטניות של עזריהו... יש לציון שעזריהו לא התלהב במיוחד מהרעיון... הוא מצידו... היה מעדיף למנוע ממני אם הוא היה יכול... ואני מבין אותו... סו"ס זה די מלחיץ שחופרים לך מתחת הרגלים ומרעידים לך את האדמה... ואגב: יום אחד ראיתי שהוא הביא לפתע חבית והציב אותה באמצע השדה... חייכתי לעצמי... כי הבנתי תוך רגע למה הוא הביא את זה... הוא רוצה לבחון את עוצמת הרעידות שאני עושה בחציבה שלי... שחז"ל גדרו שאם הרעידות הם עד כדי שזה מצליח להרעיד את המכסה של החבית... אז יש לו רשות לתבוע אותי להפסיק כי זה כבר דינא דגרמי!!! האמת היא שבאותו יום היה לי יצה"ר לחצוב קצת יותר רגוע כדי שהמכסה של החבית שלו לא יסגור לי את האתר בניה אבל אח"כ חשבתי לעצמי... אם הוא צודק שאני מרעיד את הקרקע שלו אז הוא צודק ואני אאלץ לנהוג בישירות ולהפסיק... מה יעזור לי שאני ארמה...?? אבל בס"ד הכל עבר בשלום והחציבה הסתיימה בהצלחה... ובית הבד התחיל לפעול... במקביל - אם כבר חצבתי בית הבד... אז חצבתי גם בור אשבורן סמוך בשביל מקווה! סו"ס לאחר גמר מלאכה במעטן הרי הזיתים הוכשרו לקבל טומאה וכעת צריך טבילה במידת הצורך...

ואכן לאורך השנים האחרונות בית הבד התנהל כשורה... אבל!!! בסערה האחרונה... שכאמור היה פה זרם אדיר של מים ששטף את כל השדות במורד ההר... אז כמו שהעץ זית שלי נעקר... ככה במקביל!!! לפתע פתאום בום!!! נפער בור וחור מהשדה של עזריהו וחדר לתקרה של בית הבד... אני מגיע לבית הבד... ואני מגלה שחלק מבית הבד עשה הסבת מקצוע ונהיה שדה קטניות... כן... גוש גדול של אדמה נפל לתוך בית הבד והמשיך משם לצמח עם כל המרץ... מדדנו את היקף החור והוא יצא יותר מארבעה ספחים שזה אומר שכל עוד שאני לא מתקן... אני גוזל מעזריהו ד' טפחים של שטח גידול... ואז!!! ואז הדין שלו הוא בדיק כמו הבית והעליה של שנים שנפלו... שיש לו רשות לרדת לתוך בית הבד שלי ולגדל שם קטניות בשיעור ה' טפחים עד שאני אבנה... ומיותר לציון שזה לא סימפטי... אז אני מהר מהר רץ לתקן את נזקי הגג... ולהבא תתפללו עלינו שמצד אחד ימשיכו גשמים אבל שיריד בגבורה!!!

להזדרז לקרא לפני שנגמר צום י' בטבת...

ומתחילים להבין שמהו פה מוכרח להשתנות וכבר מתחילים להיכנע לדבר ה'... זה כבר יום של תקווה... מתחילים לצעוד לכיוון של גאולה... **זו הסיבה שר"ע לא מוכן לצום בה' בטבת...** הוא לא רואה בזה יום של פורענות!!!! אדרבה... לפי ר"ע דווקא ביום הזה נעשתה הנחת אבן פינה ונבנו היסודות הראשונים לקראת בניית בית שני...

אז כן... רשב"י מיישך להיות סבור שזה היה יום מר מאוד... וגם ר"ע מסכים שזה היה יום מר מאוד... אבל ר"ע טוען שאם כבר יש יום מר בחודש טבת... זה עשרה בטבת שאז משהו רע רק התחיל!!!! וכולם היו זחוחים ו'חזקי מצח וקשי לב' ולא הסכימו לעשות שום שינוי!!!! וכשככה זה נראה... זה אומר שאנחנו עוד לפני הגרוע מכל ודוהרים אליו ללא מעצורים... לפי ר"ע זה יום הרבה יותר מר וחסר קרן תקווה מהיום המר שגרם ללב להיפתח ומתחילה נקודת מפנה חזור...

זו נקודה למחשבה לכל אחד מאיתנו בעולם האישי שלו...

צריך לדעת שלפעמים דווקא היום המר והמדכא ביותר שנתקעת בקיר וקבלת את הבומבה של החיים... קח בחשבון שזה עלול להתברר למפרע כיום המכונן ביותר, כי ביום הזה זכית לעשות שיעורי בית ולהגיע למסקנה סופית שככה אי אפשר להמשיך... אזי דווקא ליום הזה יש פונציאל לתחילת דרך חדשה וימים יגידו ויתברר שדווקא 'זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו'... ליום הזה נזקף המהפך הגדול!!

מישהו העיר את תשומת לבי לנתון מבהיל: קורח... כמה שאנחנו מדברים בנגות... אם תבדוק מי הצאצאים שלו... לא יאומן איזה דור ישרים הוא זכה להקים... (בקצה: שלושת בני קורח הם ג' מתוך י' נביאים שחיברו לנו ספר תהילים: שמואל הנביא נין ונכד לקורח... 17 משמרות לוי מתוך 24 הם צאצאים ישירים של קורח- בנים של הימן שהוא נין של שמואל...) איך יכול להיות שקורח זכה לכאלו צאצאים גדולי עולם... לכאורה עוד יותר ממה שזכה משה רבינו??

והתשובה היא המפחידה: **הם חטפו פליק!!!!** משפחת קורח קבלו מכה... אוהו מכה... והמכה הזו הזירה אותם!!! המכה הזו עשתה להם טוב... היא גרמה לנכדים של קורח להפנים לקחים והם נהפכו להיות הנאמנים ביותר למשה רבינו של אותו דור... (עלי הכהן בתהילה חושש משמואל, מחשש של בעל מחלוקת ובסוף מה מתברר?? שלא היה איש נאמן לעלי יותר משמואל!!! בהתבטלות מוחלטת אליה) ימים יגידו והיום המר ביותר של קורח... הוא היה ההצלה של כל הדורות ישרים מבורכים שהוא זכה להעמיד... מתברר שדווקא אותו יום נוראי שהקרקע בבת אחת נשמטה מתחת הרגלים ובלעה את הסבא... זה היום שחולל מהפכה ושינוי חיובי אצל הנכדים... לנכדים של משה רבינו עם כל הכבוד... לא קיבלו מהלומה כזו

כמובן שאף אחד מאיתנו לא מזמין כזה יום מר ונמהר... גם אף אחד מאיתנו לא מזמין שואה... וגם לא מזמין את השביעי באוקטובר... אבל אם זה כבר קרה!!!!!! אם ליידער ליידער כבר הגיעה המהלומה... רבי עקיבא לא ממחר להכריז על היום המטלטל כיום של פורענות... כנ"ל בית על... עלי הכהן נענש בעונש איום ונורא... מרבית ביתך ימותו אנשים... ולא יחיה זרעך בביתך... אף אחד מצאצאך לא יהיה ראוי להיראה... ולמרבית האבסורדי... דווקא עלי הכהן זכה בצאצאים ענקי רוח... אביי... רבה... רב כהנא... הם מבני עלי... רב גינאי ורב הושעיא שרבי יוחנן כ"כ רוצה לסמוך אותם... אבל לא הולך לו... כי מה לעשות... אנחנו מבני עלי... רבש"ע: הרי הקב"ה לא התכוין לבקר את עלי שהצאצאים שלו יהיו ענקי רוח בתורה ורק לא יצילו לסמוך אותם... ברור שהקלה הייתה שהם באמת לא יהיו שוים את זה... אז אף קרן שדווקא עלי זוכה לכוז נחת דקדושה שהצאצאים שלו הכי יראים להוראה ורק מסיבות טכניות לא מצליחים להסמיך אותם? והנה התשובה: בית עלי קיבלו מכה כואבת!!!! דווקא המכה הזו היישרה אותם ורוממה אותם ל-אילן אילן במה אברך פירותך מתוקים צלך נאה כמו רבה, אביי רבי חנינא, רב כהנא, ר' הושעיה)

אף אחד מאיתנו לא מזמין כזו מכה... אבל אם כבר קרה... אם במקרה שורות אלו תופסות אותך בתקופה שאתה מלקק את הפצעים על מחדל מאוד גדול שעשית ואתה מתבשל במיץ שבשלת. זה קשה!! זה כואב!!!! אבל במקביל... תנסה לרגע לשאול את עצמך... האם היה לך שךך אחרת להבין שטעית? אם המכה הייתה קצת אגרסיבית... האם היית מפנים שככה אי אפשר להמשיך?? אם לא!!!! אז מה טמון בזה? שכמה שהמכה כואבת... אבל היא גם מכוננת!! כי בלעדיה אתה לא היית מתנער... ואם ככה אין לך ברירה... אתה חייב להתנער... אתה חייב להוכיח לעצמך ש-טוב לך כי עוניתי למען אלמך חוקיך!! אתה מוכרח לגרום שברבות הימים אתה תצביע על המשבר הזה כמשבר ששינה לך את החיים לטובה!!

אני אתן לך דוגמא אישית משעשעת (ומכאן ואילך תתרגם את זה לסיטואציות אישיות שלך: בתור בחור קצת מבוגר הייתה לי 'קריסה כלכלית'!!! נפלתי עם 6000 שקל!! מבחינתי זה היה קריסת מגדלי התאומים... ואז מישהו הרגיע אותי: אל תהיה עצוב... אם ההפסד של ה-6000 שקל הזה נתן לך להפנים סופית שיותר אתה לא מתעסק עם כסף ולא לוקח הלוואות... אז תרקוד משמחה כי יצאת בזיל הזול!! כי בשביל להגיע למסקנה הזו אחרי החתונה... זה מתחיל מ-600.000 שקל... על אותו משקל: אם גילית את הפנים הרעות של המדיה או היה לך מפגש לא סימפטי עם העולם המופקר... וזה 'בא לך' לתוך הפרצוף!! אם זה גרם לך להפנים שאני מהיום רץ לחדרי תורה ונחוש להיות שמור... אז רבי עקיבא שמח בשבילך... הוא מתקשה להסתיר את השמחה שיש לו על הדבר הטוב שהולך לקרות לך בזכות זה... אמנם זה ניתוח כואב אבל עתיד טוב יותר... ואגב: לא תמיד צריך להגיע למשברים נוראים... זה יכול להיות גם תקופה מיישבת בשיבה... גם בחברותא... שאתם סובחים ומגדלים ולא עושים כלום... ואז מגיע המשבר שאותו עושה הפנים... אני מרגיש שאני גורר רגלים ולא שווה כלום... ואדרבה!!!! במקום להיכנס למטה... בשביל זה אנחנו עדיין אוזחים בחודש טבת שאנחנו מגרדים את אמצע הזמן... יש לך חצי זמן לפניך!!!!!! את פחות משבעים ימים!! וכעת שאתה מתוסכל מעצמך זו בדיוק ההזדמנות המתאימה ביותר לדפוק על החבית כשהיא רותחת מעצבים ולהכריז שמהו פה מוכרח להתרענן!!! ואז עלול להתברר שהיובש שהיה כעת היה בסה"כ קיר שנתקעת בו בשביל להפנים שצריך לזוז מימינה... בדרך כלל כמעט כל ריענון והתחדשות בעבודת ה' נזקפת לאישהו יובש שקדם לזה שלא נתן מנוח... הנה לך נקודה למחשבה בעשרה בטבת!!!! למה אנחנו צמים דווקא ב' בטבת ולא בה' בטבת? כי בה' בטבת הפנמנו את מה ששנתים וחצי לפני כן ב' בטבת זלזלנו... וטוב מאוחר מכלום...

לכל אחד מאיתנו יש את ה' בטבת שלו... ואנחנו לא רוצים להגיע לה' בטבת... התחליף האידיאלי ביותר זה להפנים בעוד מועד!! בעשרה בטבת... דעה קנית מה חסרת...

(המשך-) בא נחליט שמאמר זה הוא על תקן של חומר קריאה לצום עשרה בטבת... אחרי קריאת שנים מקרא וקציצת צפרניים ומקווה...

ובכן: הגמ' בראש השנה (יה): מביאה מחלוקת בין רבי עקיבא לתלמידו רשב"י... **רשב"י מנתבא בביטוי לא שגורתי:** ארבעה דברים דרש רבי עקיבא ואני איני דורש כמותו... ר"ע סובר: שצום העשירי זה י' בטבת, שבו התחיל המצור... שנא': 'בן אדם כתב לך את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים'. אומר רשב"י אני איני אומר כן, אלא: צום העשירי **זה חמשה בטבת שבו באה שמועה לגולה שהוכתה העיר,** שנא' ויהי בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר, ועשו יום שמועה כיום שריפה. ונראין דברי מדבריו וכו'... מעניין!! מדובר בשתי נבואות ששניהן כתובות ביחזקאל!! נבואה אחת שנתים וחצי לפני החורבן שה' מצווה ליחזקאל לציין את **ההתחלה של ההתחלה** של הפורענות... ונבואה אחרת שיחזקאל מציין את **הסוף של הסוף**... את השלב של החצי שנה **לאחר** החורבן שאז הגיע שמועה לגולה. ורשב"י טוען שצום העשירי זה חמשה בטבת!!! והוא אפילו מנמק שניאים דברי יותר מדברי ר"ע... ולמרות זאת בסוף למסקנה מקובלנו כמו ר"ע שצום העשירי זה לא חמשה בטבת (שכבר היה ביום ראשון) אלא עשרה בטבת...

וצריך להבין מה עומד מאחורי זה? עזוב את המחלוקת הנקודתית למייעשה מתי התאריך של 'צום העשירי'... עזוב... יש פה ויכוח יותר מהותי!! לפי רשב"י היום שבו הגיע הבשורה לגולה ועשו יום שמועה כיום שריפה... לרשב"י זה יום מר ונמהר שמצדיק תענית ציבור!!!! ולפי ר"ע זה לא!! לא מצדיק צום. ר"ע לא רואה בזה יום קשה ומר.. למה??

אז ככה: בשביל להבין את כל התמונה, צריך לדעת רקע כללי שלא זייק לנו לדעת... לכה"פ בתור משגים ביהדות... **הסיפור הוא כך:**

ישנה עיר שקוראים לה 'תל אביב'!!! שמעת על העיר הזו??

אז תתפלא לשמוע שתל אביב זו עיר אמנם מאוד קדומה... אבל לשם שינוי המקור שלה הוא לא מאריך ישראל!! העיר הזו הוקמה לראשונה בגלות בבל בכלל... כשגלות יהויכין גלו לבלל היו שהתמקמו באיזה מקום על שפת נהר כבר וקראו לזה תל אביב!!! ומשמע בנביא שכבר מאז תל אביב הייתה 'מאתגרת' מבחינה רוחנית. וה' שולח את יחזקאל להתנבא לאנשי תל אביב ולהחזיר אותם בתשובה... עכשיו ככה: בדרך כלל לנביא יש סדר יום תובעני ומסודר!!! ברגע שהקב"ה אומר לו להתנבא ולהחזיר אנשים בתשובה... אז הנביא היה הולך השכם והערב וכל הזמן חוזר ומשנן את הנבואה באזני העם עד שזה היה שגור על לשונות. עד שהיו אפילו עושים מזה שירים... (כך מפורש ביחזקאל י"ג) אבל כאן לשם שינוי הקב"ה אומר ליחזקאל... שהיית ואנשי תל אביב... הם 'חזקי מצח וקשי לב'! ואתה תדבר ותדבר ולא כולם יקשיבו לך... לכן אל תוכיח אותם שוב ושוב... רק מה? תוכיח אותם פעם אחת בלבד! תעמיד בפניהם בצורה ברורה את הנבואה שכן עתיד להיות... וזהו!!! מאז תפסיק לדבר... **ולשונך אדיבך אל הכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה,** כלומר: חבל על המאמץ... הם 'אינם ראוים לתוכחה'. לא מגיע להם שתתאמץ לחינם להוכיח אותם...

מסיים הקב"ה ואומר ליחזקאל: אבל!!!! יום יבא ואני שוב אפתח לך את הפה בחזרה!!! כלומר: אני כעת סוגר לך את הפה ומבקש ממך לא להתנבאות יותר... אבל תדע שיבא יום **ביום ההוא יפתח פיהך ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני ה'** ואז אני אחזור לומר לך נבואות ואתה תחזור להתנבא...

עד כאן ברור?? מה שאמרת על כה כתוב בפרק ג' בתחילת יחזקאל... ומכאן ואילך יש תקופה ממושכת שמשתרעת על שבע שנים!!! שיחזקאל שותק!!! (מה פירוש שותק?? אומר רק מה שהוא חייב להגיד ולא חוזר ומשק...)

במשך שבע שנים תל אביב חוגגת... עם של חזקי מצח וקשי לב' והנביא יושב בתוכם אבל הוא שותק!!! וככה זה ממשיך... ודוהר לו... לאבדון...

וכאן!!! בבת אחת אנחנו מדלגים **מפרק ג' ביחזקאל עד פרק ל"ג** וכעת מגיע אותו יום מר ונמהר שעליו רשב"י מדבר... והיו בעשירי בה' **לחודש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלים לאמר הוכתה העיר.** ויד ה' הייתה אלי לפני בא הפליט, ויפתח פי ולא נאלמתי עוד... זהו!! מאותו יום שוב נפתח פיו של יחזקאל... הוא חזר לדבר... חזר להוכיח... כעת כבר יש על מי לדבר... יש סיכוי... אפשר לחזור לתל אביב... משהו קורה לתל אביב. הניצוץ היהודי התעורר...

מתי הניצוץ הזה נדלק?? **ביום המור והנמהר!!!** ביום שהגיעה השמועה לתל אביב שהגרוע מכל קרה... מאותו יום נפתחו הלבבות... כפי שהקב"ה כבר מכין את יחזקאל מראש שזה מה שיקרה...

טוען רבי עקיבא לרשב"י: נכון... היום שבו הגיע שמועה לגולה זה היה יום קשה ואיום... והראיה הכי פשוטה עד כמה זה היה יום קשה ומר שהיה עד היום תושבי תל אביב היו 'חזקי מצח וקשי לב', ואין טעם להוכיח אותם... קשים כמו פלדה... אבל ברגע שהגיע שמועה לגולה... בבת אחת נפתחו הלבבות ויחזקאל חוזר להוכיח... זה רק מראה לך איזה מהלומה אדירה הם קיבלו... עד כדי שגם הלב אבן נימוח ונשבר ונכנע...

אבל היא היא!!! רבי עקיבא טוען מינה וביה: אם זו התוצאה של אותו יום אז הוא לא יום פורענות!! אדרבה... אם כבר... היום הזה הוא יום של תקווה... הרי מה היה עד היום?? עד היום יחזקאל מתנבא שהולך לקרות משהו מאוד רע... והוא מדבר לקירי!!! אין עם מי לדבר והוא נאלץ לשתוק!!! מה זה אומר? זה אומר שהולך לקרות משהו מאוד רע!!! ולעת עתה אין אפילו צל של תקווה שהגדיה תתבטל כי אין עם מי לדבר... אף אחד לא לוקח ברצינות ואפילו הנביא שותק ולא נוהן סיכוי... אבל!!! ברגע שקרה הגרוע מכל... והמכה הגיעה!!! הוכתה העיר... ופתאום הלבבות נפתחו... ופתאום פיו של יחזקאל נפתח... והלבבות פתוחים לשמוע -- אומר ר"ע: בשבילי זה יום של שמחה!!! ר"ע לשיטתו לאורך כל הדרך שהוא מסוגל להיות נוכח במעמד שהללו בוכים ורבי עקיבא מצחק... כי אם אנחנו אוזחים בשלב שאנו בוכים